

Мустафа. Видехте ли лалето*)

Али. Какво? . . . : Лале! . . .

Мустафа. Дочухъ кога разказваше Ефесъ
на нашия добъръ великъ везиръ.
че Майстора поставилъ билъ лалето
обърнато — та щастието наше
да се обърне. . .

Али (нетърпеливо) Поганецъ, сжщъ е той!
Отъ словото на майстора възбѣсенъ. . .

Исуфъ. И туй не ще да му помогне нищо.

Али. Разбира се. Султана не е глупавъ.

Да може да изрита това псе —
ще ми падне мехлемецъ на сърдце!

(Чуватъ се зилове на играещи).

Мустафа. Ще има май кожа да се почака.

Ракж кефи докато си направятъ! . . .

Ага. Какво отъ туй! . . . Такъвъ е царски редъ.

Пръвъ пжтъ ли е, че да ни тежи то!

Мустафа. Но мене ме въ гърди припира нѣщо.

Али. Шегали е? — Вижъ колко народъ чака. . .

Когато се тамъ майсторътъ вести
и погледъ спре — ще гръмнатъ небеса
отъ викове на радостни гърди. . .

Йосифъ.

. . . Ей Майсторътъ . . . а и Султанътъ съ него!

Тукъ идатъ пакъ! . . . Че нали най-първо. . .

Али. Изглежда че преди ракж-кефй
ще поднесатъ на майстора венецъ. . .

(Вгледватъ се и като виждатъ, че Султана и Майстора се
приближаватъ, слугитъ се стдалечаватъ).

V.

Явяватъ се Султанъ Селимъ и Май-
сторъ Лайо.

Султан. Настава часъ на скжпо възделение,

*) На единъ отъ стълбоветъ въ жамията Султанъ Селимъ има лале, обърнато на доле. То било подписа на майсторъ Лалйя.